

Quimper

Quimper er hovedstaden i Finistère.

Quimper er også den gamle hovedstad i Cornouaille, Bretagnes mest traditionelle region, og har en karakteristisk bretonsk keltisk karakter. Dens navn er det bretonske ord kemper (cognate til walisiske cymer), hvilket betyder "sammenløb". Byen udviklede sig ved sammenløbet af floderne Le Steir og L'Odet. Butikker og flag fejrer regionens keltiske arv.

Quimper blev oprindeligt bosat i romertiden. I 495 e.Kr. var byen blevet et bispedømme. Det blev efterfølgende hovedstaden i greverne af Cornouailleus. I det ellefte århundrede blev det forenet med hertugdømmet Bretagne. Under krigen i den bretonske arvefølge (1341-1364) led byen betydelig ruin. I 1364, hertugdømmet gik til House of Montfort.

Byen har en rustik atmosfære med gangbroer, der spænder over floderne, der strømmer gennem den. Locmaria-kirken, en romansk struktur, stammer fra det ellefte århundrede. Katedralen i Saint-Corentin, med sin gotiske facade stil, blev bygget mellem det trettende og sekstende århundrede. Det er den ældste gotiske struktur i nedre Bretagne. Dens to tårne er 76 m (250 fod). Dens spir blev tilføjet i det nittende århundrede. De 1500-tals blyindfattede ruder er enestående. Katedralen er dedikeret til Quimpers første biskop, Corentin.

Mod katedralens vest er gågaderne i Vieux Quimper (Old Quimper), som har en bred vifte af crêperies, bindingsværkshuse og butikker. I nærheden af det episkopale palads, som nu har Musée-departementet Breton (dedikeret til regional historie, arkæologi, etnologi og økonomi) ligger ruinerne af byens 1500-tals mure. I nærheden ligger Musée des beaux-arts de Quimper.

Museet har en facade fra det nittende århundrede og et helt genopbygget interiør. Det huser en samling af fjortende til enogtyvende århundrede malerier, der omfatter værker af François Boucher, Jean-Baptiste-Camille Corot, Jean-Baptiste Oudry og Peter Paul Rubens sammen med lærreder af sådanne Pont-Aven School malere som Émile Bernard, Maurice Denis, Georges Lacombe, Maxime Maufra og Paul Sérusier.

Byens mest kendte produkt er Quimper fajance, tinglaseret keramik. Det er blevet lavet her siden 1690, ved hjælp af dristige provinsielle design af Jean-Baptiste Bousquet. Quimper har et museum, der er afsat til fajance. Byens spisesteder kan prale af nogle af de bedste pandekager og cider i Bretagne. Byen har også været kendt for kobber og bronze arbejde, fødevarer, galvaniseret jern, strømpebukser, læder, papir og uldvarer.

Ikke alene er Quimper den administrative hovedstad i Finistère-afdelingen, det betragtes også generelt som Bretagnes kulturelle hjerte. Byen er kendt for sin katedral, atmosfæriske gamle kvarter og museer, men mest af alt for sin årlige festival hvor den bretonsk kultur fejres.

Quimper har fået sit navn fra den bretonske kemper, som refererer til krydset mellem to floder: Steir og Odet. Odet, der generelt betragtes som Bretagnes smukkeste flod. Den løber øst til vest, parallelt med den gamle bydel, og kommer ind i havet ved Benodet - hvorfor ikke tage en båd tur? Floden krydses af små broer, som er foret med smukke geraniumfyldte kasser.

Quimpers mest imponerende bygning er dens katedral, som siges at være det bedste eksempel på gotisk religiøs arkitektur i Bretagne. Bygningen startede i det 12. århundrede og fortsatte med mellemrum indtil det 19. århundrede, da de to spir blev bygget og nye blyindfattede ruder blev installeret. Katedralen er opkaldt efter Saint Corentin, Quimpers første biskop.

Ved siden af katedralen ligger det tidligere biskoppalads, som nu er Musée Départemental Breton. Museet viser fund fra arkæologiske udgravninger omkring Bretagne og er højt respekteret for sin samling af bretonske kostumer og møbler. Quimpers andet museum er Musée des Beaux Arts, som har en fin samling af malerier fra berømte bretonske kunstnere og Pont-Aven School.

Vest for katedralen ligger den atmosfæriske gamle bydel, hvor du finder mange bindingsværkshuse fra det 14. århundrede. Gaderne er opkaldt efter gamle jobtitler og Place au Beurre, hvor smør blev solgt, er en af Quimpers smukkeste steder og godt sted at stoppe for en crêpe. Den gamle markedshal brændte ned i 1976, men den nye Halles Street Francis (åben dagligt) er særligt livlig lørdag morgen.